

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudkyně Jiřiny Chmelové a soudce Milana Podhrázkého v právní věci žalobkyně: **ZPĚTNÝ LEASING, s.r.o.**, se sídlem Nová výstavba 218, Obrnice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní dne 26. 4. 2026 ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41 A 15/2026,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Martin Kopa, Ph.D., **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené Krajským soudem v Brně pod sp. zn. 41 A 15/2026.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně brojila žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále „krajský soud“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2026, č. j. JMK 26632/2026, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blansko, kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupků provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu).

[2] V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného vznesla žalobkyně námitku podjatosti soudce JUDr. Martina Kopy, Ph.D. V návaznosti na výzvu k úhradě soudního poplatku v přípisu ze dne 26. 4. 2026 uvedla, že některé kroky tohoto soudce značně problematické, a jakkoli budou předmětem dalšího řešení, nepovažuje za vhodné, aby se daný soudce účastnil projednávání v této věci ani jiných věcí žalobkyně. Později (přípisem ze dne 10. 5. 2026) doplnila, že v minulé kauze vynaložila náklady za právní zastoupení, ale jmenovaný soudce ji „přinutil“ zaplatit za pochybení správního orgánu. Tím jí vzniklo manko. Žalobkyně konstatovala, že si nemůže nadále dovolit financovat „tyto rozmary“.

[3] Nejvyšší správní soud, jemuž krajský soud postoupil dne 12. 5. 2026 námitku podjatosti spolu se soudním spisem k rozhodnutí, zohlednil vyjádření dotyčného soudce

k námitce. JUDr. Martin Kopa, Ph.D., uvedl, že se necítí být podjatý a nemá ani žádný poměr k účastníkům řízení nebo projednávané věci. Podle rozvrhu práce krajského soudu se věci s totožnými účastníky přidělují až do určitého počtu témuž soudnímu oddělení, a tudíž mu bylo přiděleno sedm žalob týkajících se stejných účastníků řízení. Tvrzení žalobkyně považoval za neopodstatněná.

[4] Nejvyšší správní soud námitku podjatosti vznesenou žalobkyní posoudil a neshledal ji důvodnou.

[5] Z § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), vyplývá, že námitka podjatosti musí být zdůvodněna a musí být uvedeny *konkrétní* skutečnosti, z nichž je dovozována. Žalobkyně v podáních ze dne 26. 4. 2026 a 10. 5. 2026 zcela konkrétní skutečnosti zakládající osobní poměr dotyčného soudce k věci nebo účastníkům neuvedla, pouze námitkou podjatosti reagovala na výzvu krajského soudu k zaplacení soudního poplatku (příčemž dané řízení zjevně není od poplatkové povinnosti podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, osvobozeno). Z tohoto pohledu má daná námitka zjevnou vazbu na postup krajského soudu, resp. dotyčného soudce v projednávané věci. Posléze odkázala též na rozhodnutí krajského soudu, resp. dotyčného soudce v předchozí kauze, které považovala za věcně nesprávné.

[6] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že podle § 8 odst. 1 s. ř. s. *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.* (Podtržení přidáno Nejvyšším správním soudem).

[7] Při posouzení důvodů námitky podjatosti Nejvyšší správní soud vyšel primárně z výše citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s., dle kterého důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Žalobkyně ve své námitce argumentovala pouze neurčitě „problematickými kroky“ dotyčného soudce. K tomu nesouhlasila s postupem krajského soudu v nynější věci (výzva k zaplacení soudního poplatku) a s tím, jak bylo rozhodnuto v její předchozí kauze. Tyto důvody k vyloučení soudce z hlediska § 8 odst. 1 a odst. 5 s. ř. s. vést nemohou. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli jen pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neodbornosti nebo nesprávnosti vedení řízení a rozhodování. Zpochybňovat postup a rozhodování soudu lze případně opravnými prostředky (jsou-li přípustné), nikoli však námitkou podjatosti (viz např. usnesení NSS ze dne 28. 4. 2026, č. j. Nao 30/2026-185, ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS, či ze dne 12. 5. 2015, č. j. Nao 82/2015-58, ze dne 29. 1. 2025, č. j. Nao 14/2025-44, ze dne 22. 8. 2024, č. j. Nao 107/2024-127, nebo ze dne 11. 4. 2024, č. j. Nao 57/2024-83).

[8] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod).

pokračování

Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (např. usnesení NSS ze dne 8. 4. 2004, č. j. Nao 7/2004-170, ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, ze dne 18. 2. 2010, č. j. Nao 2/2010-91, ze dne 17. 6. 2015, č. j. Nao 135/2015-59, či ze dne 13. 12. 2018, č. j. Nao 164/2018-83). Shora rekapitulované důvody tohoto charakteru nejsou, neboť žalobkyně nepřináší konkrétní pochybnosti ohledně osobního poměru soudce k věci či účastníkům řízení a případná pochybnost neplyne ani z vyjádření soudce k dané námitce či z obsahu soudního spisu. Nejsou proto splněny důvody k uplatnění restriktivně pojaté výjimky z práva na zákonného soudce, tedy k vyloučení shora uvedeného soudce z projednávání a rozhodování věci.

[9] Lze tedy uzavřít, že žalobkyně nepředestřela ve své námitce podjatosti žádný relevantní důvod, který by zakládal pochybnosti o vztahu soudce JUDr. Martina Kopy, Ph.D., k věci nebo k účastníkům řízení. Jmenovaného soudce tak Nejvyšší správní soud z projednávání a rozhodování ve věci nevyloučil.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. května 2026

David Hipšr
předseda senátu